

Εορτάστηκε η μνήμη του Αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ στο Χιονοδρομικό Κέντρο Σελίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 2 Ιανουαρίου, όπως κάθε χρόνο, πανηγύρισε ο Ιερός Ναός του Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ στο Χιονοδρομικό Κέντρο στο Σέλι Βεροίας.

Την πανηγυρική θεία Λειτουργία τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο και τέλεσε το καθιερωμένο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των κεκοιμημένων μελών του Συλλόγου Ορειβατών και Χιονοδρόμων Βεροίας.

Εν συνεχεία στις εγκαταστάσεις του χιονοδρομικού κέντρου ευλόγησε την βασιλόπιτα για τα στελέχη του νεανικού πνευματικού έργου της Ιεράς Μητροπόλεως μας, ενώ μετά την κοπή της Βασιλόπιτας οι νέοι είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν το χιονισμένο τοπίο και να κάνουν βόλτα με το τελεφερίκ.

Τέλος ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε και παρακάθισε στην εόρτια τράπεζα που παρέθεσε το νέο διοικητικό συμβούλιο του χιονοδρομικού κέντρου και αφού τους

ευχαρίστησε για την ευγενή φιλοξενία τους, τους ευχήθηκε κάθε επιτυχία με την ευκαιρία της αναλήψεως των νέων καθηκόντων τους και ευλογημένο το νέο έτος 2020.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Χριστῷ ἐκ νεότητος ἀκολου-θή-σας θερμῶς ... ὡς ἄσαρκος ἥσκη-σας», ψάλλει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τιμώντας τήν κοίμηση ἑνός με-γάλου ἀσκητοῦ της, ὁ ὁποῖος διέ-λαμ-ψε στίς παγωμένες ἐρήμους τῆς Ρωσίας, ἑνός ταπεινοῦ ἀσκητοῦ πού ἔλα-βε μεγάλη χάρη ἀπό τόν Θεό, γιατί ἀπό τήν παιδική του ἀκό-μη ἡλικία ἡ ψυχή του ἦταν γεμάτη ἀπό τήν πίστη καί τήν ἀγάπη στόν Χριστό. Καί, ὅταν ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι γεμάτη ἀπό ἀγάπη γιά τόν Θεό, τότε φλέγεται ἀπό τήν ἐπιθυ-μία νά εἶναι μαζί του καί νά ἐπι-κοι-νωνεῖ μαζί του μέ τήν προ-σευ-χή. Τότε δέν ὑπολογίζει οὔτε τό κρύο, οὔτε τόν κόπο, οὔτε τήν ὅποια ταλαιπωρία προκειμένου νά ζεῖ μέ τόν Θεό. Τότε δέν ὑπάρχει κανένα ἐμπόδιο γιά νά συναντήσῃ ὁ ἄνθρωπος τόν Θεό καί νά ἐνωθεῖ μέ τή χάρη του.

Ἔτσι ἔζησε ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, μέ τήν ψυχή του γεμάτη ἀπό ἀγάπη στόν Θεό, ἀγάπη τήν ὁποία προσέφερε καί στούς ἀν-θρώ-πους πού τόν πλησίαζαν καί ὠφελοῦντο βλέποντας τήν ἀσκη-τι-κή του ζωή, ἀλλά καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ πού ἦταν ἐμφανής στό πρόσωπο καί στήν ἀναστροφή του.

Καί ἦταν τόση ἡ θερμὴ αὐτῆς τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸ πού ζέσταινε ὄχι μόνο τὴν ψυχὴ ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα του, ὥστε παρέμενε ἐπὶ ὥρες μέσα στό χιόνι καὶ μέσα στό δάσος, σέ συνθηκὲς πού ἄλλοι ἄνθρωποι δέν θά μπορούσαν νά ὑπομείνουν, προσευχόμενος στὸν Θεό.

Ἀσφαλῶς τὰ μέτρα αὐτά τῆς ἀσκή-σεως τοῦ ἁγίου Σεραφεῖμ ὑπο-δηλώνουν καὶ τὸ ὕψος τῆς ἀγι-ότητος στό ὁποῖο εἶχε φθάσει, ὕψος τὸ ὁποῖο εἶναι ἀνέφικτο γιὰ μᾶς πού ζοῦμε μέσα στὸν κόσμο. Ὅμως ἡ θερμὴ τῆς ἀγάπης του, πού ἀποτελεῖ κραυγαλέα ἀντίθεση μέ τὸ κρύο μέσα στό ὁποῖο ἀγρυ-πνοῦσε καὶ προσευχόταν ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ, ἀλλὰ καὶ μέ τὸ κρύο τῶν ἡμερῶν αὐτῶν πού τὸν τι-μοῦ--με, ἀποτελεῖ μία ὑπενθύμιση πρὸς ὅλους μας γιὰ τὴ θερμὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης πού ἀνα-μένει ὁ Θεός ἀπὸ τὸν καθένα μας καὶ ἰδιαίτερος ἀπὸ ἐμᾶς πού ἤρ-θαμε σήμερα ἐδῶ στὸν ἱερό ναό του γιὰ νά τὸν τιμήσουμε καὶ νά ἐορτάσουμε μαζί μέ τούς χιονο-δρό-μους τὸν προστάτη τους ἅγιο.

Ζοῦμε, βεβαίως, σέ ἓναν κόσμο στὸν ὁποῖο ἀποτελεῖ λυπηρὴ πραγ-ματικότητα ὁ λόγος τοῦ Κυ-ρίου ὅτι «διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγῆσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν». Ἐξαιτίας, δηλαδή, τῆς ἀμαρ-τίας θά ψυχρανθεῖ ἡ ἀγάπη τῶν περισσοτέρων ἀνθρώπων. Αὐτὸ ὅμως δέν θά πρέπει νά τὸ ἀφήνουμε νά μᾶς ἐπηρεάζει. Ἐμεῖς πού θέλουμε νά εἴμαστε συνειδητὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, θά πρέπει ὅσο ψύχεται ἡ ἀγάπη τῶν ἄλλων ἀνθρώπων γύρω μας, νά αὐξάνου-με τὴ θερμὴ τῆς δικῆς μας ἀγάπης. Νά τὴν αὐξάνουμε, ἀποφεύγοντας ὅσο μπορούμε τὴν ἀμαρτία, ὅσο μπορούμε τὴν παρακοή τοῦ θελή-ματος καὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ προσπαθώντας νά ἐναρμονί-σου-με τὴ ζωὴ μας μέ ὅ,τι μᾶς ζητᾷ ὁ Θεός. Νά αὐξάνουμε τὴ θερμὴ τῆς ἀγάπης μας πρὸς τὸν Θεὸ μέ τὴν προσευχή καὶ τὴν ἐπικοινω-νία μας μαζί του, ὅπως ἔκανε καὶ ὁ ἐορταζόμενος ἅγιος Σεραφεῖμ. Διότι, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐπιδιώκει νά συναντᾷ τὸν Θεό, ἐπιδιώκει νά συνδιαλέγεται μαζί του μέ τὴν προσευχή, τότε καὶ ὁ Θεός ἀντα-πο-κρίνεται καὶ ἔρχεται στὴν ψυχὴ του καὶ τὴ θερμαίνει μέ τὴν ἀγάπη του, μέ τὴ θεϊκὴ καὶ οὐράνια πα-ρη-γορία του, ὅπως ἔκανε καὶ μέ τούς δύο μαθητές, τούς ὁποίους συνάντησε στὸν δρόμο πρὸς τούς Ἑμμαούς, καὶ οἱ ὁποῖοι, παρότι δέν κατάλαβαν ποιὸς ἦταν αὐτός πού τούς μιλοῦσε, αἰσθάνθηκαν τὴν καρ-διά τους φλεγόμενη ἀπὸ τὴν παρουσία του.

Καί ακόμη νά προσπαθοῦμε νά αὐξήσουμε τή θερμὴ τῆς ἀγάπης μας πρὸς τὸν Θεό μέ τή συμμετοχή μας στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι καθὼς καθαίρεται μέ αὐτὰ ἡ ψυχὴ μας καί ἐνώνεται μέ τή θεία χάρη, ὁ Θεὸς τῆς μεταδίδει καί τή θερμὴ τῆς ἀγάπης του, διὰ τῆς ὁποίας αὐξάνεται καί ἡ θερμὴ τῆς δικῆς μας ἀγάπης πρὸς Ἐκεῖ-νον. Διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο, γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς, εἶναι ἡ τελεία, εἶναι ἀπό-λυτη, δέν ἔχει διαβαθμίσεις σὰν τὴν ἀνθρώπινη ἀγάπη, ἐφόσον γιὰ ὅλους μας ἔγινε ἄνθρωπος καί θυ-σιάσθηκε γιὰ τὴ σωτηρία μας.

Γι' αὐτό καί ζητᾷ ἀπὸ ἐμᾶς τὴν πλήρη ἀγάπη μας, ζητᾷ νά τὸν ἀγα-ποῦμε μέ ὅλη τὴ θερμὴ τῆς ψυ-χῆς μας. Δέν ἐπιθυμεῖ ἐνδιά-μεσες καταστάσεις ὁ Θεός, ὅπως λέγει καί στὴν Ἀποκάλυψη, στὸν ἄγγελο τῆς Λαοδικείας, ὁ ὁποῖος δέν ἦταν οὔτε θερμὸς οὔτε ψυχρὸς ἀλλὰ χλιαρὸς, καί τοὺς χλιαροὺς, λέγει, θά τοὺς ἐμέσει κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Γι' αὐτό καί ἐμεῖς ἅς μιμηθοῦμε τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου Σερα-φεῖμ πού τιμοῦμε σήμερα καί ἅς αὐξήσουμε τὴ θερμὴ τῆς ἀγάπης μας πρὸς τὸν Θεό, ὥστε μέ αὐτὴ νά ὑπερνικοῦμε ὅλα τὰ ἐμπόδια πού τυχόν θά συναντοῦμε καί νά ζοῦ-με ὅλο καί περισσότερο πιό κοντὰ στὸν Θεό.

Αὐτό εὐχόμαι πατρικά νά ἐπιτύ-χουμε ὅλοι μας μέ τίς πρεσβεῖες τοῦ ἁγίου Σεραφεῖμ τὴν καινούρ-για χρονιά.